

lis istis, quinto Methodi ex colocynthide, aloe, agarico, scammonia factis, quæ pro diuersis humoribus purgandis sunt optimæ: velumat cocchias vel cōfect. hamech. pillul. aggreg. pro humoribus adustis biliosis & pituitosis, quia omnes in ea peccant. Phlebotomia confert. Certè habet corpus valde repletum, præterea defecerunt menstrua (& in quibus menstrua non purgantur, semper redundat sanguis vsq; ad 60. annum) est & robusta admodum. Post syrupum secundum consulem, vt ex cephalica sanguinem mitteret. Deinde post purgationem vniuersalem habeat familiare purgans caput, ventriculum & hepar ac cor, ex rhab. aloe & agarico, cum eupragia, capillis Veneris, macis, & ipica nardi, quo vtatur quandoq;. Mastice mastichen solam, calida enim illi nocet. Auersiones illi commodæ. cauterium in cruribus post euacuationes esset longè optimū collyrium lene & familiare.

R. Rad. althææ mundissimæ ℥ viij.

Fœnugræci ℥ iij.

In aqua coquatur ad remanentiam ℔.j. Adde aloes optimæ ℥ ij. Lotæ cum aqua violarū, & puluerizatæ. Et decoquatur ad ignem lentū purum iterum, donec perueniat ad mellis crassitiem. Ex isto collyrio corroboratur oculus, & mundificatur: absterguntur humores circa pupillam.

Odus. Omnia à Montano bene dicta sunt. Ista diminutio visus fit propter humorum præsentiam in oculo. Non negauerim etiam esse malam nutritionem, & crystallini & albuginei humoris, tū etiam vitrei. Nam in ista Magnifica Domina, cum humores sint deprauati, non est mirum, si crystallinus humor, qui nutritur ex vitreo, vt eò corrupto tempore etiam vitiat. Vitreus autem vitiat ex succis malis totius corporis. Cōcauitas palpebræ arguit ibi existentes humores, qui mixti cum humore aqueo, faciunt impedimentum visus. laudo & omnia quæ dicta sunt à Montano, quò ad causas. Quò ad prognostica: Ista Domina nunc agit quinquagesimū annū, nō poterit facile recipere pristinam sanitatē ratione ætatis. Videndum tamen ne decidat in deterius. Totum quoq; corpus purgetur: peccant enim plures in ea humores, pituitosi, biliosi, adusti & melancholici. Primò facta lenitione ventris, accipiat syrupos dictos, postea purgetur. Placet mihi etiam phlebotomia, quia ætas nō prohibet. Galenus phlebotomauit octogenarium. Facta conuenienti purgatione, deueniat ad particulares purgationes. Et sumat mastichen per os, pro masticatorio. Posset etiam diuertere materiam ad nares & loca propria: nam Galenus etiam idem fecit. Deinde vtatur collyrio dicto. Debemus cauere à valde exiccantibus indicatione sumpta à loco, quia tunicæ oculi sunt tenuissimæ, & possent facile exiccare, adeò vt visio tota tolleretur. Diuersiones. Abluat manus & pedes, clysteribus vtatur, sanguifugæ applicentur hæmorrhoidibus: nam & ante sensitiuamentum optimum.

CONSILIVM XCIX.

Ad ophthalmiam in senē.

R. Verbenæ

Rutæ
Chelidonie
Rosarum
Eupragiæ
Fœniculi
Betonicæ
Saluie ana m. viij.

Contundantur & ponantur in balneo Mariæ per horas 24. Postea distillentur per alembicū vitreum, & feruetur aqua, quæ purificetur in sole per totum mensem, ita tamen vt non permittatur in aere noctis. Postea scripserat Italicè. Hac aqua lauet oculos suaviter absq; frictione ad minimum bis in die: nec detergat, sed ficcari permittat. Eidē pro purgatione in Vere.

R. Floris cassiæ ℥ x.
Specierum hieræ ℥ ij.
Succi rosarum
Verbenæ
Fœniculi

Rutæ ana ℥ vj.

Syrupizentur cum saccharo purificato antea.

Postea:

R. Huius syrupi ℥ ij.
Decocti infra scripti ℥ iij.
Misce pro vno, sic pro aliis.
R. Foliorum rosarum ℥ iij.
Seminis fœniculi
Chelidonie ana ℥ ij.
Rutæ ℥ j.

Decoquantur in ℔. iij. aquæ eupragiæ donec remaneat vna. Nihil exterius applicari voluit, nisi si saluie aqua abluere velit, nulla re alia.

CONSILIVM C.

De leui suffusione oculi dextri, & præseruatione.

ASVM enarrabat Frisimelica. Agitur aliquot menses, quò degit in aere frigido & subtili, vbi erant venti, & exposuit se aeri nocturno, deliquit in cibo & potu, comedens ostrea, & dulce vinum bibens: incidit inde in dolorem oculorū, à quo euasit primò: sed iterum incidens, vocauit medicum, qui exhibuit cassiam, pillulas lucis, & ventosas: nunc patitur diminutionem visus, vt obscure videat obiecta, etiam in debita distantia admota, & diminutè in longum. Et est oculus solus, qui patitur, reliquum corpus videtur sanū. Oculus patitur visionē diminutam, & obscuram, & adest humor, vt etiam fit mala temperies cum materia.

MONTANVS.

Ex quo constat Magnif. Dominum habere circa oculum dextrum, & in pupilla obscuritatem, quæ à nobis videtur, & ab ipso melius percipitur, cum aliquid vult intueri: videt enim quasi per nebulam interpositam, & postea ex quacunque leui occasione, & delicto in cibo & potu, & rebus cæteris non naturalibus exacerbatur, fitque nebula densior, & dolet oculus, & inflammatur: ideo duo consideranda. Nebula, quæ est perpetua, & impedit visum: secundo, imbecillitas magna in oculi substantia, vt ex quacunque leui causa doleat. Hæc